

Arrest

nr. 290 654 van 20 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 september 2020.

1.2. Op 27 oktober 2021 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 9 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Takia in het district Batikot, provincie Nangarhar. U bent Pashtoun. U ging zes jaar naar school in Afghanistan.

Uw vader had korte tijd gewerkt als soldaat in Afghanistan. Omdat hij dit werk te onveilig vond, startte hij een carwash in de bazaar van Batikot. Hiervoor had hij geld geleend bij zijn schoonbroers, die gelieerd waren aan de taliban. Uw vader zijn zaak ging goed waardoor hij het geld van uw ooms kon terugbetalen. Zij zagen het echter als een investering en zagen zich sindsdien als medevennoot van de carwash. Ze wilden hun geld dan ook niet terug, maar wel hun aandeel in de winst. Uw vader weigerde. De dag nadien stonden uw maternale ooms opnieuw aan de carwash met in hun zog enkele talibanstrijders. Er ontstond een gevecht waarop de taliban zei dat uw vader geen dienstvoertuigen van de overheid meer mocht binnenlaten alsook dat hij u, zijn zoon, mee moest laten vechten met hen. Uw vader weigerde opnieuw. Nadat hij de volgende dag met uw jongere zus naar het ziekenhuis ging, is hij nooit meer teruggekeerd. Uw vader werd beschoten op de weg terug, waarna hij in de gracht terecht kwam en ook uw zus het leven liet. U verdenkt uw ooms van de moord omdat ze niet aanwezig waren op de begrafenis. Een maand nadien kwamen de taliban naar uw huis. Omdat u op school zat, vertelden ze uw moeder dat ze u wensten mee te nemen. Ze zouden u twee tot drie dagen later komen halen. Na die paar dagen bonkten ze opnieuw op de deur van jullie huis. U kon via de ladder ontsnappen naar het huis van de buurman. Omdat uw moeder doorhad dat de taliban u niet gerust zouden laten, regelde ze met behulp van de buur uw reis naar Europa.

Na een reis van ongeveer zestien maanden diende u op 25 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Na aankomst in België hoorde u van uw moeder dat uw ouderlijke huis in brand werd gestoken door de taliban en dat ze het momenteel gemunt hebben op uw jongste broer.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie neer van uw taskara, alsook foto's van verwondingen die u opliep tijdens uw reis, een doktersattest, een kinderpsychiatrisch rapport van ISO-SL, een evaluatieverslag van het opvangcentrum en een logboek van uw voogd waaruit blijkt dat u psychische problemen heeft. Na uw onderhoud stuurde u een kopie van de legerbadge van uw vader door.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Als niet-begeleide minderjarige werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal sowieso steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Ondertussen bent u meerderjarig geworden en is de voogdij over u van rechtswege beëindigd.

Uit de door u neergelegde foto's en medische en psychologische attesten zoals een doktersattest, het kinderpsychiatrisch rapport van ISO-SL, een evaluatieverslag van het opvangcentrum en het logboek van uw voogd blijkt ook dat u psychische problemen heeft. Er wordt melding gemaakt dat u last heeft van een posttraumatische stressstoornis (PTSS), dat u concentratieproblemen en angstaanvallen heeft, kan hallucineren, aan geheugenverlies leidt, zeer veel last heeft van slaapstoornissen zoals slaapwandelen en reeds zelfmoordpogingen heeft ondergaan. In deze stukken wordt echter niet geconcretiseerd in welke mate uw cognitieve performantie of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de dokter die het kinderpsychiatrisch rapport opstelde tot bovenstaande conclusies kwam.

Ook werden er geen aanbevelingen gedaan naar het persoonlijk onderhoud toe. Evenmin wordt gesteld dat uw psychologische staat een impact zou hebben op uw vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Daargelaten werd tijdens uw persoonlijk onderhoud rekening gehouden met deze stukken. Zo werd u tijdens uw onderhoud uitgebreid de tijd geboden om uw ervaringen uiteen te zetten waar u daar nood aan voelde, werden u de nodige pauzes aangereikt en werd u op het eind van uw onderhoud gevraagd of u de vragen en de tolk goed had begrepen, wat u positief beantwoordde. Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Ook dient te worden aangestipt dat dergelijke algemene attesten en verwijzingen naar de mogelijke gevolgen van PTSD niet als verschoningsgrond kunnen gelden voor de vastgestelde incoherenties.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U koppelt uw vrees voor de taliban aan het gegeven dat uw drie ooms langs moederzijde, H.(...) S.(...), S.(...) en H.(...) W.(...), bij deze terreurbeweging waren aangesloten en het op het gezin van uw vader hadden gemunt. Op die manier kwam niet enkel uw vader en jongere zus om het leven, ook diende u het land te ontvluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 27/10/2021, p. 10-12).

Uw gebrekkige kennis over de rol en activiteiten van deze ooms bij de taliban ondermijnt echter uw geloofwaardigheid. Gevraagd naar enige informatie over uw ooms bij de taliban, antwoordt u deze niet te kunnen geven. Uw vader zou u nooit iets hebben verteld over hun activiteiten, noch hebben zij dat gedaan (CGVS, p. 12). Gevraagd naar een incident waarbij ze betrokken waren, antwoordt u eenvoudigweg dat ze hebben gevochten (CGVS, p. 13). Gevraagd naar een concreet gevecht antwoordt u dat ze betrokken waren bij en berichtten over het aanvallen van veiligheidsposten en dat ze naar Barikow en de streek van Chaknawur trokken. Gevraagd naar hun commandant antwoordt u dat ze rondtrokken met S.(...) K.(...), die volgens uw verklaringen echter reeds zes jaar het leven had gelaten (CGVS, p. 8, 13). Hiermee geconfronteerd, benoemt u M.(...) A.(...), het commissiehoofd (CGVS, p. 7, 13). Behalve dat hij afkomstig is uit Chagardi weet u echter niets over deze hoog aangeschreven mujahedin te vertellen (CGVS, p. 8). Van een minderjarige hoeft geen uitgebreide kennis worden verwacht, wel mag worden aangenomen dat u, die omwille van zijn ooms het land heeft moeten verlaten, een begin van informatie over hun rol bij de taliban zou kunnen zeggen. Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, oppervlakkige verklaringen weinig overtuigingskracht spreekt. Bovendien zaten ze reeds bij de taliban van toen u heel klein was, beweert u dat uw vader nog soldaat is geweest voor het Afghaanse leger, hun vijand, hadden ze daarover reeds hun ongenoegen geuit tegenover uw moeder en waren ze betrokken in een dispuut met uw vader die uiteindelijk leidde tot zijn dood en die van uw zus (CGVS, p. 10, 12, 15). Verwacht mag worden dat jullie thuis over deze moeilijke situatie zouden hebben gepraat en aldus over hun activiteiten. Uw geloofwaardigheid over het welvaren van uw ooms bij de taliban wordt finaal ondermijnd doordat u bij de Dienst Voogdij aangaf dat het net uw ooms waren die u hadden aangeraden het land te ontvluchten, nadat de taliban van uw dorp u wensten te rekruteren (fiche niet-begeleide minderjarige, d.d. 25/09/2020). Op het CGVS benadrukte u geen andere ooms te hebben (CGVS, p. 13). Hiermee geconfronteerd haalt u aan dat u dit nooit heeft verklaard, wat vanzelfsprekend de tegenstrijdigheid niet wegneemt. Bij het invullen van dezelfde fiche haalde u bovendien aan dat uw vader en zus twee en een half jaar eerder waren omgekomen, wat op dat moment 13 maand vóór uw vertrek moet zijn geweest. Op basis van uw verklaringen op het CGVS werden uw vader en zus echter één maand vóór uw vertrek om het leven gebracht. Ook deze incoherentie probeert u tevergeefs uit te klaren door aan te halen dat u tijdens het invullen van de fiche bijna twee jaar zou hebben gezegd (CGVS, p. 14). Door uw antwoord aan te passen slaagt u er vanzelfsprekend niet in de afwijkende verklaringen die u aflegt telkens de Belgische asielinstanties naar de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek uit Afghanistan vragen, uit te klaren. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat uw ooms bij de taliban actief waren, om die reden uw vader vermoordden waarbij ook uw zus om het leven kwam en uiteindelijk u wensten te rekruteren waardoor u zich genoodzaakt zag het land te ontvluchten.

Naast het feit dat uw ooms bij de taliban aangesloten waren, slaagt u er evenmin in de activiteiten van uw vader bij het Afghaanse leger aannemelijk te maken. Bij de DVZ noch bij de Dienst Voogdij repte u over

de rol van uw vader bij het leger hoewel dit toch een sleutelement blijkt te zijn in de familievete tussen uw ooms en uw vader (vragenlijst CGVS, d.d. 19/02/2021; fiche niet-begeleide minderjarige). Zo haalt u weliswaar in eerste instantie aan niet te weten wat de mening van uw maternale ooms was over uw vaders werkzaamheden voor het Afghaanse leger, wat vreemd is gezien beide kampen loodrecht tegenover elkaar stonden (CGVS, p. 12), om in tweede instantie te verklaren dat de financiële discussie omtrent de carwash eigenlijk een drogreden was om uiteindelijk met uw vader te kunnen afrekenen omwille van diens activiteiten voor het leger (CGVS, p. 15). Uw verklaring voor uw aangepaste verklaringen doorheen uw onderhoud, met name dat ze het niet zo openlijk gezegd wilden hebben, wordt onmiddellijk te niet gedaan door uw verklaring dat uw ooms wel uw moeder hadden verwittigd dat uw vader zijn werkzaamheden diende stop te zetten tenzij hij zou willen sterven als een hond (CGVS, p. 15). Uw aangepaste verklaringen ondermijnen vanzelfsprekend uw geloofwaardigheid. Bovendien mag ook in deze worden verwacht dat indien uw vader actief was geweest voor het leger, u het CGVS daarover uitgebreid zou kunnen informeren, quod non. Behalve dat hij onder meer actief geweest was in Kunduz in een veiligheidspost kan u geen enkele informatie verschaffen, terwijl uw vader toch vier of vijf jaar actief geweest was (CGVS, p. 11). Waar exact in Kunduz en waar elders, weet u niet. Over zijn eenheid binnen het leger kan u evenmin iets kwijt, noch weet u iets te zeggen over collega's of oversten (CGVS, p. 11). Gevraagd wat zijn taken waren, antwoordt u dan weer zeer vaag dat hij afwisselend de veiligheidspost diende te bewaken terwijl de anderen sliepen. Ook voegt u toe dat hij eens gewond is geweest bij een aanval van de taliban, waarbij een kogel zijn lichaam doorboorde, maar gevraagd iets over die aanval te vertellen, moet u evenzeer afhaken (CGVS, p. 12). Op basis van uw verklaringen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de activiteiten van uw vader voor het Afghaanse leger. Betreffende de slechte kopie van de badge die u na uw onderhoud toestuurde dient te worden opgemerkt dat deze op naam van F. staat, terwijl u bij de DVZ aanhaalde dat uw vader M. heette (verklaring DVZ, d.d. 19/02/2021, vraag 15). Deze badge, waarvan de authenticiteit sowieso niet kan worden nagegaan gezien het een kopie betreft, kan dan ook uw ontoereikende verklaringen herstellen, wel integendeel.

Voorts slaagt u er evenmin in uw daadwerkelijke vluchtaanleiding uit Afghanistan aannemelijk te maken. Zo is het merkwaardig dat u bij de DVZ opnieuw niets vertelde over het financiële dispuut tussen uw vader en uw ooms, maar er enkel sprak over uw rekrutering, terwijl het dispuut rond de lening net de aanleiding was voor uw ooms om uw vader op te zoeken en naar u te vragen (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 10). Uw redenering dat uw motieven bij de DVZ niet zo gedetailleerd werden bevraagd, klopt, doch mag worden opgemerkt dat u dit sleutelement wel zou hebben aangehaald, daar de DVZ ook vraagt naar alle feiten die aanleiding hadden gegeven tot uw vertrek uit uw land van herkomst. Dat u een hoofdmotief niet zou aanhalen omdat het niet gedetailleerd werd bevraagd, is dan ook niet ernstig. Bij de DVZ haalde u dan weer aan dat de taliban verschillende keren bij uw vader was langs geweest met de vraag u te sturen, terwijl u bij het CGVS benadrukt dat ze maar eenmaal aan uw vader hadden gevraagd om u te laten meevechten (CGVS, p. 16). Het is vanzelfsprekend menselijk om fouten te maken, zoals u aanhaalt wanneer u wordt geconfronteerd met deze incoherentie, doch kan worden verwacht dat wanneer een verzoeker over zijn asielmotieven praat, hij dit eenduidig doet, indien waargebeurd. Zo ook betreffende de leeftijd waarop uw jongere zus zou zijn omgekomen. Hoewel u in eerste instantie aanhaalt dat ze 9 of 10 maand oud was, haalt u in tweede instantie nadat u met uw verklaringen op de DVZ wordt geconfronteerd, aan dat ze 3 jaar was (CGVS, p. 16; verklaring DVZ, vraag 17).

Bovendien is het in zijn algemeenheid weinig plausibel dat de taliban u, nadat ze uw vader en ook uw jonge zus hadden vermoord, u alsnog wensten te rekruteren. Ook de taliban moet hebben geweten dat u allerminst een protalibanprofiel had na deze gebeurtenissen en daardoor ook allerminst te vertrouwen zou zijn geweest. U haalt aan dat ze u wensten in te zetten in een gevecht om u op die manier te kunnen vermoorden zodoende de volledige eigenaars van de carwash te kunnen worden (CGVS, p. 17). Dat ze u echter deels zouden gaan opleiden om toch enigszins van nut te kunnen zijn tijdens een gevecht, waarbij ze u wellicht van een wapen zouden voorzien, strookt niet met het risico dat ze zelf zouden nemen gezien u op ieder moment wraak zou kunnen nemen voor wat ze uw gezin in het verleden hadden aangedaan, met alle gevolgen van dien voor de meer ervaren talibanstrijders.

Ook is het gezien het uitblijven van enige voorzorgsmaatregelen onaannemelijk dat de taliban een maand na de moord op uw vader uw moeder zouden hebben benaderd u twee tot drie dagen later te komen rekruteren. Dat uw moeder na dat gesprek u in het ouderlijke huis liet blijven wonen en u niet eerder al dan niet bij de burens onderbracht, is niet plausibel in de door u geschetste context waarbij het duidelijk was dat de strijders van de taliban u zouden blijven achtervolgen (CGVS, p.16). Dat u na hun tweede bezoek ook zo snel en ongemerkt via de ladder bij de burens kon ontsnappen, hoewel de taliban op de deur zat te bonken en alles onderzochten eens binnen, is evenmin aannemelijk (CGVS, p.16,17). Verwacht mag worden dat ze enerzijds uw woning omsingeld hadden of toch zeker de ladder zouden zien

staan hebben tegen de muur, van waarop u ontsnapte, en op die manier ook eens bij de burens zouden zijn gaan aankloppen.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou uw vader bij het leger actief zijn geweest, zouden uw drie ooms actief zijn voor de Taliban en zou u bij terugkeer door hen gedood worden, zoals ook uw vader en zus door hen zou zijn gedood. Hierdoor kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beweerde feiten na uw vertrek, als zou uw ouderlijke huis in brand zijn gestoken en uw jongere broer momenteel worden aangesproken door de Taliban (CGVS, p. 10).

U bent er aldus niet in geslaagd uw vluchtmotieven aannemelijk te maken, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld

worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De aan uw dossier toegevoegde foto's en medische en psychologische attesten waarin wordt gesteld dat u kampt met een post-traumatische stressstoornis (PTSS), waarbij u concentratieproblemen en schrikreacties heeft, aan geheugenverlies lijdt, veel last heeft van slaapstoornissen zoals slaapwandelen en reeds zelfmoordpogingen heeft ondergaan, tonen niet aan dat er in uw hoofd een persoonlijke omstandigheid bestaat die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de stukken blijkt niet dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Er dient te worden opgemerkt dat u reeds sinds uw kindertijd in Afghanistan kampte met uw problematiek van slaapwandelen en dat er ook in Afghanistan voorzorgsmaatregelen werden getroffen om te vermijden dat u 's nachts eropuit zou gaan trekken (CGVS, p. 8). U toont ook zelf niet aan dat u omwille van de elementen aangehaald in de neergelegde attesten, een verhoogd risico zou lopen. U laat na te duiden waarom de vaststellingen omtrent uw medische en psychologische toestand omstandigheden zijn die het risico om het slachtoffer worden van willekeurig geweld verhogen. Aldus wordt geen verhoogd risico in uw hoofd, in vergelijking met enig ander persoon, in het kader van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn

2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie niet te veranderen. Uw taskara, opnieuw een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, toont uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet ter discussie staat. Betreffende de medisch/psychologische documenten alsook de door u neergelegde foto's van kwetsuren opgelopen in Griekenland en in België als gevolg van een aanrijding en valpartijen omwille van uw slaapwandelen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen uw gezondheidstoestand en de door u aangehaalde feiten waardoor u Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Een dokter of psycholoog voeren geen onderzoek naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt. Hun vaststellingen geven geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld, noch dat dit de waarachtigheid van de vervolging zou kunnen aantonen. Zoals reeds aangehaald moet worden opgemerkt dat u gedurende het onderhoud vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of u

alle vragen goed heeft begrepen (CGVS, p 18). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen. Medische en/of economische problemen op zich ressorteren niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, artikel 1, A van de conventie van Genève, artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, artikelen 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het algemeen beginsel van voorzichtigheid en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en van zorgvuldigheid.

Verzoeker vat zijn betoog aan door de genoemde bepalingen en beginselen te citeren. Vervolgens stelt hij dat hij een lange periode in België heeft geleefd waardoor hij als ongelovige gezien zal worden door de taliban indien hij zou terugkeren naar Afghanistan en dat zijn leven hierdoor in gevaar zal zijn. Ter staving citeert hij een vers uit de Koran. Vervolgens stelt verzoeker met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn relaas dat hem het voordeel van de twijfel gegund moet worden indien de Raad hierover twijfelt en houdt daarbij een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel. Vervolgens stelt verzoeker dat hoewel hij na de machtsovername door de taliban gehoord werd, er geen specifieke vragen gesteld werden over de gedragingen van verzoeker, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een Westers land of zijn zichtbaarheid. Hij besluit dit deel van zijn betoog door te stellen dat hij meent dat hij uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat zijn jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat hij met vervolging geconfronteerd zal worden in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Vervolgens gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming. Hij stelt dat de situatie in Afghanistan onstabiel en chaotisch is en dat deze is verslechterd sinds de terugtrekking van de internationale strijdkrachten in augustus 2021. Hierbij verwijst hij naar enkele mediaberichten die de Staatssecretaris voor asiel- en migratie, het CGVS en de UNHCR destijds de wereld in stuurden. Voorts voert verzoeker aan, onder verwijzing naar enkele persartikels, dat de beloften van de taliban met betrekking tot amnestie en vrede met scepsis onthaald worden. Ook wijst verzoeker op enkele aanslagen en de aanwezigheid van Islamitische staat en Al-Qaida in Afghanistan. Verzoeker meent dan ook dat hij gezien de verslechterde situatie in Afghanistan en de provincie Nangarhar absoluut niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Daarbij verwijst verzoeker ook naar het reisadvies dat op 28 maart 2022 op de webpagina van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking terug te vinden was en stelt dat als men ervan mag uitgaan dat het te gevaarlijk is voor een Belg om naar Afghanistan te reizen het onmogelijk is voor hem om er te leven. Voorts betoogt verzoeker, na een theoretische uiteenzetting, dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan het gedrag en de acties van de taliban. Zo wijst hij op het gegeven dat de taliban Afghanistan niet goed besturen waardoor de financiële en medische infrastructuur op instorten staat en op het feit dat het aantal actieve humanitaire hulporganisaties en hun fondsen drastisch geslonken zijn door de machtsovername. Op grond van het voorgaande vraagt verzoeker in hoofddorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde vraagt hij hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en een bewijs van juridische bijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

3.1. Verwerende partij legt een aanvullende nota dd. 15 mei 2023 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht:

(1) EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022 (papieren versie in bijlage); (5) COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf; (6) EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (7) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (8) EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (9) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf.

4. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M.*

tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming onder meer een kopie van zijn taskara neer (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). De Raad stelt vast dat verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit niet worden betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is uit het door Takia, in het district Batikot, gelegen in de provincie Nangarhar.

6.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als niet begeleide minderjarige in België is aangekomen in september 2020 en dat zijn reis naar België volgens zijn verklaringen zestien maanden heeft geduurd (notities PO, p. 5). Aan verzoeker werd op 12 november 2020 een voogd toegewezen. De voogdij nam blijkens de beslissing van de Dienst Voogdij een einde op 10 april 2022 (administratief dossier, beslissing Dienst Voogdij van 12 november 2020). Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat verzoekers verklaringen over zijn reisweg betwist worden door verwerende partij.

6.4. Het is verder niet betwist dat verzoeker zeer ernstige psychologische problemen heeft. In dit verband werden door de commissaris-generaal ten behoeve van het persoonlijk onderhoud bijzondere procedurele noden vastgesteld, niet alleen op basis van zijn minderjarigheid op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud, maar ook op basis van zijn psychische problematiek en werden de daartoe passende steunmaatregelen genomen.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit de door verzoeker neergelegde documenten niet kan blijken dat zijn psychologische problemen een impact zouden hebben op verzoekers vermogen om deel te nemen aan de procedure en dat niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud doet veronderstellen dat hij niet in staat was om zijn asielmotieven op adequate wijze weer te geven. De Raad stelt na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat hierin geen specifieke incidenten werden gerapporteerd en dat hieruit ook blijkt dat verzoeker de hem gestelde vragen begreep en dat zijn antwoorden ook logisch volgden op de gestelde vragen. Evenwel werd het persoonlijk onderhoud gehouden toen verzoeker nog minderjarig was en kort nadat hij in het ziekenhuis was opgenomen omwille van zijn psychische problemen.

In de bestreden beslissing worden de redenen uiteengezet waarom geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen dat drie ooms langs moederszijde, leden van de taliban, een dispuut hadden met verzoekers vader met betrekking tot hun aandeel in de carwash van zijn vader en dat zijn vader bij het leger is geweest, noch aan verzoekers verklaringen dat verzoekers vader en verzoekers zus als gevolg van het voormelde dispuut werden omgebracht. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hiertegen geen enkel concreet verweer voert en wijst er op dat het aan verzoeker toekomt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen aan de hand van concrete elementen, maar in gebreke blijft dit te doen.

De vaststelling dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen indicatie bevatten dat verzoekers psychologische problemen een invloed hadden op zijn vermogen om coherente verklaringen af te leggen en te antwoorden op de gestelde vragen, doet geen afbreuk aan de omstandigheid dat in hoofde van verzoeker een specifieke kwetsbaarheid kon en kan worden vastgesteld en dat hiermee terdege rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en vrees voor vervolging, zoals verder besproken in punt 6.5..

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. De loutere vaststelling dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de door hem aangehaalde feiten voor zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zijn bevonden, sluit niet uit dat in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging/reëel risico op ernstige schade kan worden vastgesteld om redenen die verband houden met verzoekers individuele omstandigheden en de fundamenteel gewijzigde omstandigheden in zijn land van herkomst na zijn vertrek.

6.5. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift en ter terechtzitting onder meer op een vrees voor vervolging omdat hij op grond van zijn lang verblijf in België zal beschouwd worden als een ongelovige in geval van terugkeer en om die reden zware mensenrechtenschendingen riskeert.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen

die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *“Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *“Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”*, van 15 juni 2022 in EUAA *“Afghanistan security situation”*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *“zina”*– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen

duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*". Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu blijkt uit de gegevens in het administratief dossier, zoals hierboven reeds uiteengezet, dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen, dat hij zestien maanden onderweg was vooraleer hij in september 2020 België bereikte en dat de voogdij een einde heeft genomen op 10 april 2022. Verzoeker was bijgevolg ongeveer vijftien jaar oud toen hij Afghanistan heeft verlaten en verblijft momenteel bijna drie jaar in België. Uit dit alles blijkt dat verzoeker op jonge leeftijd is vertrokken uit Afghanistan en een deel van zijn puberteit, een belangrijke fase in de ontwikkeling van jongeren waarin zij beïnvloedbaar zijn voor externe factoren, als niet-begeleide minderjarige in een Westers omgeving heeft doorgebracht. Gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst kan aangenomen worden dat

verzoeker, onder meer via de school waar hij was ingeschreven (zie administratief dossier, logboek voorgedij), in contact is gekomen met westerse waarden en gebruiken.

Verzoeker is afkomstig van het dorp Takia in het district Batikot in de provincie Nangarhar. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (Islamic State Khorosan Province) (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). ISKP is een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar en Kunar.

Voorts werd hierboven reeds gewezen op het gegeven dat *in casu* bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid als gevolg van een ernstige psychische problematiek. Verzoeker legt bij verwerende partij een aantal medische attesten neer alsook het logboek van zijn voorged, waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker kampt met zeer zware psychische problemen. Zo leest de Raad in het 'rapport pédopsychiatrique' dat verzoeker sinds februari 2021 pedopsychiatrische opvolging krijgt en dat op basis van de observatie van de symptomen van verzoeker een post-traumatische stressstoornis wordt geattesteerd. Er wordt melding gemaakt van hallucinaties en een medicamenteuze behandeling om de potentieel gevaarlijke gevolgen van psychotische episodes en retraumatisering tijdens therapeutische sessies te vermijden (ISOSL, Rapport pédopsychiatrique). Uit het logboek van verzoekers voorged blijkt dat verzoeker zelfmoordpogingen heeft ondernomen en uit een email van zijn voorged aan het CGVS van 1 oktober 2021 dat hij op dat ogenblik in de psychiatrie verbleef.

In de EUAA *Country Guidance Afghanistan* worden personen met ernstige medische problemen, waaronder mentale gezondheidsproblemen omschreven als een risicoprofiel. In Afghanistan worden personen met mentale gezondheidsproblemen en fysieke handicaps vaak gestigmatiseerd, volgens de objectieve landeninformatie. Hun medische of mentale situatie wordt vaak in verband gebracht met God's wil (EUAA *Country Guidance*, p. 103) en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of hun familie komt voor. Vrouwen, gehandicapte personen en terugkerende migranten zijn daarbij in het bijzonder kwetsbaar.

Verzoeker verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij lijdt aan slaapwandelen; dat hij hiervoor in Afghanistan "*een geestelijke behandeling [heeft] ondergaan bij de mullahs*" waarbij hij met een stuk koran rond zijn nek moest rondlopen (notities PO, p. 8) en dat zijn oom langs vaderszijde het ook had en op die manier van een brug is gevallen en overleden (*idem*). In het syntheserapport van 30 april 2021 van verzoekers begeleiders in België leest de Raad dat verzoeker vreest te zullen worden zoals zijn oom.

Verzoekers verklaringen, die op dit punt niet betwist worden door verwerende partij, wijzen minstens op een stigmatiserende behandeling door de mullahs voor zijn vertrek uit Afghanistan. Op basis van de door verzoeker neergelegde medische documenten met betrekking tot zijn behandeling in België kan verder worden aangenomen dat verzoekers psychische problemen zeer ernstig zijn.

Deze problemen, samen genomen met de "*geestelijke behandeling*" waaraan hij werd onderworpen, kunnen de zichtbaarheid van verzoeker in geval van terugkeer in aanzienlijke mate verhogen. In dit verband wijst de Raad er op dat uit de landeninformatie blijkt dat lokale talibanleiders vaak goed op de hoogte zijn van wat er leeft in de lokale gemeenschap.

De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban of de in zijn regio aanwezige strijdende groeperingen zoals ISKP zal komen te staan en dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden en zijn mentale toestand in verband wordt gebracht met God's wil. Er kan *in casu* in dit verband niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat verzoeker ongeveer twee jaar voor de machtsovername op jonge leeftijd uit Afghanistan is vertrokken en niet vertrouwd is met de thans vigerende normen en gebruiken en met zijn specifieke kwetsbaarheid als gevolg van zijn ernstige psychische problemen.

Hierbij moet rekening gehouden worden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en waaruit blijkt dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd, het risico lopen om te worden blootgesteld aan

vervolging nu de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban (of ISKP) komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is.

De Raad treedt immers, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker één van de uitsluitingsclausules voorzien in het Vluchtelingenverdrag en de Vreemdelingenwet van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

K. POLLET